

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1683/2500

อัยการจังหวัดสระบุรีโจทก์ นายแฉล้ม สุภารัตน์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 299, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 268

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องถึงการกระทำของจำเลยเข้าตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 299 และขอให้ลงโทษจำเลยตามมาตรานั้น แต่เมื่อทางพิพากษาฟังข้อเท็จจริงได้ความเพียงว่าการกระทำของจำเลยเป็นการขู่เข็ญข่มขืนใจให้เขาต้องจำยอมกระทำการตามความประสงค์ของจำเลย ด้วยการใช้มีดจ่อจี้ว่าจะทำร้าย เป็นความผิดอาญาฐานทำให้เสื่อมเสียอริสระภาพ ต้องตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 268 วรรคสาม และการกระทำอันเป็นการขู่เข็ญว่าจะทำร้ายนี้ย่อมเป็นส่วนหนึ่งของการกระทำผิดอาญาฐานชิงทรัพย์ ทั้งโจทก์ได้บรรยายถึงการกระทำนี้มาในฟ้องแล้ว แม้ข้อเท็จจริงจะยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยกระทำการลักทรัพย์ ศาลก็ลงโทษจำเลยเท่าที่จำเลยทำผิด คือลงโทษตาม มาตรา 268 วรรคสาม นั้นได้ ไม่ถือว่านอกความประสงค์ของโจทก์ที่ขอให้ลงโทษ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยบังอาจเป็นคนร้ายชิงทรัพย์โดยจำเลยใช้มีดปลายแหลมเป็นศาสตราวุธขู่เข็ญใช้วาจาขู่เข็ญจะทำร้ายนายยนตร์คนขับรถยนต์ และขู่เข็ญจะทำร้ายพลตำรวจสวัสดิ์, นายวัธน, นายโทะ, นายดา พวกของนายยนตร์รวม 5 คน เพื่อความสะดวกที่จำเลยจะลักทรัพย์และเอาทรัพย์ แล้วจำเลยบังอาจลักเอารถยนต์คันนี้ซึ่งเป็นของนายน้อย ด้านวัฒนา ราคา 30,000 บาท อยู่ในความครอบครองรักษาของนายยนตร์ไป จำเลยเคยต้องโทษมาแล้ว ขอให้ลงโทษและเพิ่มโทษ ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 299, 72 จำเลยต่อสู้ว่าไม่มีเจตนา ศาลชั้นต้นฟังว่า จำเลยผิดตามฟ้อง ลงโทษตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 299 จำคุก 4 ปี เพิ่มตาม มาตรา 72 อีก 1 ใน 3 เป็น 5 ปี 4 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ฟังว่าจำเลยไม่มีเจตนา พิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยได้ใช้มีดปลายแหลมจี้บังคับให้บุคคลขับรถไปให้ตามความประสงค์ของจำเลย ทั้งยังได้ขู่เข็ญให้เขาลงจากรถแล้วจำเลยก็ขับเอารถไป การกระทำของจำเลยเป็นการขู่เข็ญข่มขืนใจให้เขาจำยอมกระทำการตามความประสงค์ของจำเลยด้วยการใช้มีดจ่อจี้ว่าจะทำร้ายเป็นความผิดอาญาฐานทำให้เสื่อมเสียอริสระภาพต้องตาม กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 268 วรรค 3 และการกระทำอันเป็นการขู่เข็ญว่าจะทำร้ายนี้ ย่อมเป็นส่วนหนึ่งของการกระทำผิดอาญาฐานชิงทรัพย์ ทั้งโจทก์ได้บรรยายถึงการกระทำนี้มาในฟ้องแล้ว แม้ข้อเท็จจริงจะยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยกระทำการลักทรัพย์ ศาลก็ลงโทษจำเลยเท่าที่จำเลยทำผิดนั้นได้ ไม่ถือว่านอกความประสงค์ของโจทก์ที่ขอให้ลงโทษ ศาลฎีกาพิพากษากลับศาลอุทธรณ์เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยตาม กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 268 วรรค 3 รวมกระทลงโทษโดยให้จำคุกจำเลยไว้ 1 ปี ส่วนการที่จะเพิ่มโทษจำเลยฐานไม่เช็ดหลาบนั้นบัดนี้ได้มี พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. 2499 ให้ถือว่าจำเลยมิได้ต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดมาแล้ว จึงเพิ่มโทษจำเลยไม่ได้ ให้ยกคำขอของโจทก์ในข้อนี้

ประมุข ศาลรัฐธรรมนูญ · ดุษฎีพรรณปฎิภาณ · วิเทศจรยารักษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1683/2500>